

1-SÖZ OLA KESE SAVAŞI

Keleci bilen kişinin yüzünü ağ ede bir söz
Sözü pişirip diyenin işini sağ ede bir söz

Söz ola kese savaşı söz ola bitire başı
Söz ola ağılı aşu bal ile yağ ede bir söz

Kelecilerin pişirgil yaramazını şeşirgil
Sözün us ile düşürgil dimegil çağ ede bir söz

Gel ahî ey şehriyâri sözümüzü dinle bâri
Hezâr gevher ü dinârı kara taprağ ede bir söz

Kişi bile söz demini demeye sözün kemini
Bu cihân cehennemini sekiz uçmağ ede bir söz

Yürü yürü yolun ile gâfil olma bilin ile
Key sakın ki dilin ile cânına dağ ede bir söz

Yûnus imdi söz yatından söyle sözü gayetinden
Key sakın o şeh katından seni ırağ ede bir söz

2-AŞKIN ALDI BENDEN BENİ

Aşkın aldı benden beni
Bana seni gerek seni
Ben yanarım dün ü günü
Bana seni gerek seni

Ne varlığa sevinirim
Ne yokluğa yerinirim
Aşkın ile avunurum
Bana seni gerek seni

Aşkın aşıklar oldurur
Aşk denizine daldırır
Tecelli ile doldurur
Bana seni gerek seni

Aşkın şarabından içem
Mecnun olup dağa düşem
Sensin dünü gün endişem
Bana seni gerek seni

Sufilere sohbet gerek
Ahilere ahret gerek
Mecnunlara Leyla gerek
Bana seni gerek seni

Eğer beni öldüreler
Külüm göğe savurular
Toprağım anda çağıra
Bana seni gerek seni

Cennet cennet dedikleri
Birkaç köşkle birkaç huri
İsteyene Ver anları
Bana seni gerek seni

Yunus'dürür benim adım
Gün geçtikçe artar odum
İki cihanda maksudum
Bana seni gerek seni

3-BİR KEZ GÖNÜL YIKTIN İSE

Bir kez gönül yıktın ise
Bu kıldığın namaz değil
Yetmiş iki millet dahi
Elin yüzün yumaz değil

Bir gönülü yaptın ise
Er eteğin tuttun ise
Bir kez hayır ettin ise
Binde bir ise az değil

Yol odur ki doğru vara
Göz odur ki Hak'kî göre
Er odur alçakta dura
Yüceden bakan göz değil

Erden sana nazar ola
İçin dışın pür nur ola
Beli kurtulmuştan ola
Şol kişi kim gammaz değil

Yunus bu sözleri çatar
Sanki balı yağa katar
Halka matahların satar
Yükü gevherdir tuz değil

4-HAK BİR GÖNÜL VERDİ BANA

Hak bir gönül verdi bana
Ha demeden hayrân olur
Bir dem gelir şâdân olur
Bir dem gelir giryân olur

Bir dem sanasın kış gibi
Şol zemheri olmuş gibi
Bir dem beşâretten doğar
Hoş bağ ile bostân olur

Bir dem gelir söyleyemez
Bir sözü şerh eyleyemez
Bir dem dilinden dür döker
Dertlilere dermân olur

Bir dem çıkar arş üzere
Bir dem iner taht-es-serâ
Bir dem sanasın katredir
Bir dem taşar ummân olur

Bir dem cehâletde kalır
Hiç nesneyi bilmez olur
Bir dem dalar hikmetlere
Câlînus u Lokmân olur

Bir dem dev olur yâ peri
Vîrâneler olur yeri
Bir dem uçar Belkîs ile
Sultân-ı ins ü cân olur

Bir dem varır mescidlere
Yüz sürer anda yerlere
Bir dem varır deyre girer
İncil okur ruhbân olur

Bir dem gelir Îsâ gibi
Ölmüşleri diri kılar
Bir dem girer kibr evine
Fir'avn ile Hâmân olur

Bir dem döner Cebrâil'e
Rahmet saçar her mahfile
Bir dem gelir gümrâh olur
Miskin Yunus hayrân olur

5-KAHRIN DA HOŞ, LUTFUN DA HOŞ

Cana cefa kıl ya vefa
Kahrın da hoş, lutfun da hoş,
Ya derd gönder ya deva,
Kahrında hoş, lutfun da hoş.

Hoőtur bana senden gelen:
Ya hilat-ü yahut kefen,
Ya taze gül, yahut diken..
Kahrında hoş lutfun da hoş.

Gelse celalinden cefa
Yahut cemalinden vefa,
İkisinde cana safa:
Kahrın da hoş, lutfun da hoş.

Ger bağ-u ger bostan ola.
Ger bendü ger zindan ola,
Ger vasl-ü ger hicran ola,
Kahrın da hoş, lutfun da hoş.

Ey padiőah-ı Lemyezel!
Zat-ı ebed, hayy-ı ezel!
Ey lutfu bol, kahrı güzel!
Kahrında hoş, lutfun da hoş.

Ağlatırsın zari zari,
Verirsen cennet-ü huri,
Layık görür isen nari,
Kahrında hoş, lutfun da hoş.

Gerek ağlat, gerek güldür,
Gerek yaőat gerek öldür,
Aşık Yunus sana kuldür,
Kahrında hoş, lutfun da hoş.

6-İLİM İLİM BİLMEKTİR

İlim ilim bilmektir
İlim kendin bilmektir
Sen kendin bilmezsin
Ya nice okumaktır

Okumaktan murat ne
Kişi Hak'kını bilmektir
Çün okudun bilmezsin
Ha bir kuru ekmektir

Okudum bildim deme
Çok taat kıldım deme
Eğer Hak bilmez isen
Abes yere gelmektir

Dört kitabın mânâsı
Bellidir bir elifte
Sen elifi bilmezsin
Bu nice okumaktır

Yiğirmi dokuz hece
Okursun uçtan uca
Sen elif dersin hoca
Mânâsı ne demektir

Yunus Emre der hoca
Gerekse bin var hacca
Hepisinden iyice
Bir gönüle girmektir

7-GELDİ GEÇTİ ÖMRÜM BENİM

Geldi geçti ömrüm benim
Şol yel esip geçmiş gibi
Hele bana şöyle gelir
Şol göz yumup açmış gibi

İş bu söze Hak tanıktır
Bu can gövdeye konuktur
Bir gün ola çıka gide
Kafesten kuş uçmuş gibi

Miskin adem-oğlanını
Benzetmişler ekinciye
Kimi biter kimi yiter
Yere tohum saçmış gibi

Bu dünyada bir nesneye
Yanar içim göynür özüm
Yiğit iken ölenlere
Gök ekini biçmiş gibi

Bir hastaya vardın ise
Bir içim su verdin ise
Yarın anda karşı gele
Hak şarabın içmiş gibi

Bir miskini gördün ise
Bir eskice verdin ise
Yarın anda sana gele
Hulle donun biçmiş gibi

Yunus Emre bu dünyada
İki kişi kalır derler
Meger Hızır, İlyas ola
Âb-i hayat içmiş gibi

8-AŞK

İŐitir ey yârenler,
Kıymetli nesnedir aşk.
Değmelere bitinmez,
Hürmetli nesnedir aşk.

Hem cefadır hem safâ
Hamza'yı attı Kafa.
AŞk iledir Mustafa,
Devletli nesnedir aşk.

Dağa düşer kül eyler,
Gönüllere yol eyler,
Sultanları kul eyler,
Hikmetli nesnedir aşk.

Kime kim vurdu ok?
Gussa ile kaygu yok.
Feryad ile âhı çok,
Firkatli nesnedir aşk.

Denizleri kaynatır,
Mevce gelir oynatır.
Kayaları söyletir,
Kuvvetli nesnedir aşk.

Akılları şaşırır,
Deryalara düşürür.
Nice ciğeri pişirir,
Key odlu nesnedir aşk.

Miskin Yunus n'eylesin?
Derdin kime söylesin?
Varsın dostu toylasın,
Lezzetli nesnedir aşk.

9- ŞÖYLE HAYRAN EYLE BENİ

Şöyle hayran eyle beni, aşkın oduna yanayım,
Her nereye bakar isem, gördüğüm seni sanayım.

Beni okudu sultanım, uş gönüldü gider canım,
Elden bıraktı benliğim bunda nice eğleneyim.

Senin kokun duydu canım, terkin vurdum bu cihanın,
Acep nerededir mekanım, ya ben nerde isteyeyim.

Dört mezhebin aşığıyım, yedi mezhep geçti canım,
Bırak beni çok söyletme bu yollarda uyanayım.

Yedi tamu dedikleri katlanmaya bir ahıma,
Sekiz uçmak eğlemeye bunda niye eğleneyim.

Sekiz uçmak arz olursa yetmiş bin huri gelirse,
Aldatmaya bu canımı bunda nasıl aldanayım.

Dilde söylenir haberin, hergiz bulunmaz eserin,
Götür yüzünden perdeyi, didarına göyüneyim.

İlmi hikmet okuyanlar, aşktan fakir durur bunlar,
Mansûr oldum asın beni, hep dillerde söyleneyim.

Yunus demedi bu sözü, cana doldu dost avazı,
Kördür münafığın gözü ya ben nice göstereyin.

10-BİZ DÜNYADAN GİDER OLDUK

Biz dünyadan gider olduk kalanlara selam olsun
Bizim için hayır dua kılanlara selam olsun

Ecel büke belimizi söyletmeye dilimizi
Hasta iken halımızı soranlara selam olsun

Tenim ortaya açıla yakasız gömlek biçile
Bizi bir arı veçhile yuyanlara selam olsun

Azrail alır canımız kurur damarda kanımız
Yayıcağız kefenimiz saranlara selam olsun

Sözdür söylenir araya kimse döymez bu yaraya
İltip bizi makbereye koyanlara selam olsun

Bunda hep gelenler gider hergiz gelmez yola gider
Bizim halimizden haber soranlara selam olsun

Aşık oldur Hakk'ı seve Hakk derdine kıla deva
Bizim için hayır dua kılanlara selam olsun

Miskin Yunus söyler sözü kan yaş ile doldu gözü
Bilmeyen ne bilsin bizi bilenlere selam olsun

11-BEN GELMEDİM DAVA İÇİN

Benim bunda kararım yok, ben bunda gitmeğe geldim
Bezirganem metaım çok, alana satmağa geldim

Ben gelmedim dava için, benim işim sevi için
Dost'un evi gönüllerdir, gönüller yapmağa geldim

Dost esrügü deliliğim, aşıklar bilim neliğim
Denşürüben ikiliğim, birliğe bitmeğe geldim

Ol hocamdır ben kuluyum, Dost bağçesi bülbülüüm
Ol hocamın bağçesine, şad olup ötmeğe geldim

Bunda biliş olan canlar, anda bilişirlermiş
Bilişüben Hocamla, halim arzetmeğe geldim

Yunus Emre aşık olmuş, Maşuka derdinden ölmüş
Gerçek erin kapısında, canım arz etmeğe geldim

12- SENSİZ YOLA GİRER İSEM

Sensiz yola girer isem, çarem yok adım atmağa
Gövdemde kuvvetim Sensin, başım götürüp gitmeğe

Gönlüm, canım, aklım, bilim, Seninle karar eder
Can kanadı sevi gerek, uçuben Dost'a gitmeğe

Kendiliğinden geçeni, doğan eder Maşuk anı
Ördeğe, keklige salar, süre, irüben tutmağa

Bin Hamza'ca kuvvet vermiş, kadir Çalap aşk erine
Dağları yolundan ırar, kast eder Dost'a gitmeğe

Yüz bin Ferhat, külüng almış kazar dağlar temelini
Kayalar kesip yol eder, ab-hayat akıtmağa

Ab-ı hayatın çesmesi, aşıkların visalidir
Kadehi dolu yürütür, susamışları yakmağa

Aşık mı derim ben ana, Tanrı'nın Uçmağın seve
Uçmak hot bit tuzaktır, eblehler canın tutmağa

Aşık olan miskin olur, hak yoluna teslim olur
Her ne dersen boyun tutar, çare yok gönül yıkmağa

Hakk'ın gerçek aşıkları, istemezler Cennet'leri
Cennet'ten ileri gider, ol makamın tutmağa

Bildik gelenler geçtiler, gördük konanlar göçtüler
Aşk şarabın içen canlar, uymaz göçmeğe, konmağa

Tutulmadı Yunus canı, geçti Tamu'dan, Uçmak'tan
Yola düşüp Dost'a gider, ol aslına uyakmağa

13-BENDEN İCERİ (SEVERİM BEN SENİ)

Severim ben seni candan içeri
Yolum vardır bu erkandan içeri

Beni bende demem bende değilim
Bir ben vardır bende benden içeri

Nereye bakar isem dopdolusun
Seni nere koyam benden içeri

O bir dilber dürür yoktur nişanı
Nişan olur mu nişandan içeri

Beni sorma bana bende değilim
Suretim boş yürür dondan içeri

Beni benden alana ermez elim
Kim kadem basa sultandan içeri

Tecelliden nasip erdi kimine
Kiminin maksudu bundan içeri

Kime didar gününden şule değse
Onun şulesi var günden içeri

Senin aşkın beni benden alıptır
Ne şirin dert bu dermandan içeri

Şeriat tarikat yoldur varana
Hakikat meyvası andan içeri

Dini terk edenin küfürdür işi
Ol ne küfürdür imandan içeri

Unuttum din diyanet kaldı benden
Bu ne mezhep dürür dinden içeri

Süleyman kuş dilin bilir dediler
Süleyman Süleyman'dan içeri

Geçer iken Yunus şeş oldu dostu
Kim kaldı kapıda andan içeri

14-ŞOL GÖZ Kİ SENİ GÖRDÜ

Şol göz ki Seni gördü, ol neye nazar etsin
Şol can ki Seni duydu, tende ne karar etsin

Aşkına düşen aşık, derdine yanar dün gün
Vaslındır ana derman, hekim ne tımar etsin

Aşkın ezeli Hacem, yoklukta komuş varım
Bu remzi duyan aşık, yokluğu şikar etsin

Sen bir gani sultansın, canlar içinde cansın
Vasfın kaleme gelmez, dil kanda şümar etsin

Gerçek Şaha kul olan, gönlünü Sana veren
Seni kendinde bulan, kanceru sefer etsin

Bu çeşniyi tadana, kim ne vereler kana
Derdine düşen cana, hekim ne tımar etsin

Bu sırrı duyan kani, ger aşık ise canı
Açıldı gevher kanı, alana haber etsin

Çün aşkın ola emelim, sürüle gönülden gamım
Vaslına eren bir dem, bin canı nisar etsin

İmdi ki Yunus kalmış Hazret'e yüzü kara
Bir nesnesi yok müflis, neyle bazar etsin

15-EŐİDİN EY YARENLER

Eőidin ey yarenler aşk bir güneŐe benzer
AŐk olmıyan gönül misal-i taŐa benzer

TaŐ gönülden ne biter dilinden ağu tüter
Nice yumŐak söylese sözü savaŐa benzer

AŞk erinin gl yüzü yumŐanır muma döner
TaŐ gönüller kararmıŐ Şol yavuz kıŐa benzer

Mnkirler iÇin bilmez işi ileri gelmez
Nice tbir eylesen anlanmaz dŐe benzer

Hırs anı almıŐdrr nefesine kalmıŐdrr
Kendi tatlı canına yavuz yoldaŐa benzer

AŞk kudret küresidir sızdırır aşıkları
Kalden hale döndürür andan gümüŐe benzer

ÂŐık canı dinlenmez t dosta ermeyince
Dünyada kararı yok pervazı kuŐa benzer

Ol Sultan kapısında ol Hazret tapusunda
AŞıkların yıldızını her dem çavuŐa benzer

Geç Yunus endiŐeden ney gerek bu pıŐeden
nden ere aşk gerek andan derviŐe benzer